

רבי ישמעאל פרק רביעי עבודה זרה

תורה אור

ולר כר (ב) **הנירמתה** ו**יכ ספליס צגולקין**

- א. אסף אסף כל מעל עלי הדקה נאם יי' צבאי א בא ב
- ב. אסף עז השם קדאי להשפט והבשפט את הרים והבשפט את הארץ מלך הארץ אגדה אמר יי' צבאי א ג' כי יי' צבאי אגדה הוא אל אקראי רברוי ר' כד
- ה. והפללא יי' אנת מוכת ויריך מוכת גודלה וגאנטה חילים רעים וגאנגה ברום כה נת
- ו. וו' תשא עיריך השמיה רואית את הרשות ואחת הרוח השבש והבקרים כל ואחת השמיים בראם השתייה והשתהיה לדם עבדים אשר חיל כל אחד ואחד אכם כל תחת העממים תחת כל השמיים דברים ד יט
- ז. עוזר כוכבים מומל צבאיו נמלך כבנגן וכענין ייטן חן משלי ג' לד
- ח. צבוטל צלו ונומן למפת מלחין נטעה וו' כך (ב) היגריך וו' ספירים שגורבן וו' טפי' גע מעוד כוכבים צקיניות למוקן מן הגם וו' צבוי ליין נמלך וו' סטוטל למלאי קוטרין נמייני ער' ט' סטוטל ציזו ונומן למפות כל למיפת קה' צבוי קמיעין יומר צבויו ונומן יי' נסך כל גל מע צילד נצוו וו' דלון וו' קמי' ט' גניל ספיטל נגלווי ייטל דלון מימי' דנימינה למפות כקסכל נמקה' אל כתפות שי שלויו יילך נצוו קמ' ל' ספיטל לילך נצוו דוקה' יידך לבוד מה שבבור אסורה. פ' ט' לה נגע צו עונד כוכבים למלוי כן מקמע ממן פיעוטו ליל' וואצאל מומל ומפני' יען צו עוזר כוכבים וכן נמלח לימי' דקמי' ספיטל דויליא לרטיט דמי' נמינה למפות מייל' גנגי'ס קה' מותל דספיטל מייל' גנגי'ס נצ'ן לאן פלט דר' ל'
- ט. אם לא'ב'ים או'ין' ליל' ולענין ייטן חן: וו' כעוזר כוכבים מומל צבאיו נמלך כבנגן

לְוַקְחֵי נִתְבָּעֶתְהָ. **לְעַפְתָּן** כְּנֻוֹנֵל קִידּוֹ וְנוּמָן מִפְּמוֹת לְיוֹן גַּעֲשָׂה
יְנֵן מַךְ מַד שִׁילָּה נְזֹול קָרְבָּן (ב) תְּגִילָּם וְאַסְפָּלִיס סְגוּלָקִין
שְׁלִינוֹ וְאֵי סִיפֶל פִּירְוָס דְּלִיכָּה חַנְצָן מַחְמָן סִפְלִיס אַגְּוָלָקִין וְאַיְנוֹ
כְּזִיזָּה וְהַיְּכָה בְּמַעְן דִּין חַלְבָּיְהָ נְגַע עַזְבָּד כּוֹכְבִּים קִינְלָהָטָם מַזְעָדָה

עוזד כוכביס סיס מומנו ען לְהַקֵּגִים וּבְיַמִּים גָּרִילִים קָמְלָן סִיקְיָה:

מפורת הש"ם

(ג) רישת נגלוּי מיפה כו"א,
 (ה) רישת נגלוּי מיפה כו"א,
 (ז) רישת נגלוּי מיפה כו"א,

גלוון השם

רְבִינוֹ חַנָּנָא
אותה עבורות וכוכבים של
שופרה אל משל מלמָלָה
סתורה עליו עד בְּבָבָה
אל שטחיה הרים משיחי
הוּא גָּדוֹלָה אֲגָרֶפֶס כֵּר צְבָבָה
וְאַל נָנוֹ לְעַקְבָּרָה
כִּי וְלֹכֶד מִשְׁבָּרָה
וְכָבוֹד אֶחָד שְׂבָרָה
דָּוִוִין דָּוִוִין שְׂלָמִים.
עַד אָמֵן שְׂהִיר
לְאָדָם מִפְּקָדָה
וְהַלְלָה בְּעִיטָם
בְּצַלְלָה בְּלָבָבָה.

ט'ז

בנין

סְלָשׁוֹן – יין
מִמְגַע – זיתים, שמן מניחים
או ש"ק. כמות ענבים או
זיתים, שימושיים בכת אחת
בוגם או בכיה-הכבר.

נִי נְכָזֶב כַּוֹּנֶת דָּלֶת גַּם כַּפֵּפָגֶן
עַכְבָּר. דָּנוֹק חֲבוֹר וּמִמְּנִינָּן מַסְמָעָה
צָנּוֹק לְחֵיכָה חֲבוֹר מִלְּאַדְמָנוֹת הַקְּמָתָה
אַבְגָּמָה לְמִרְבָּחָה לְמִלְּאַדְמָנוֹת הַלְּמָתוֹ
מַלְמִיאָה לְבָצָר סָנוּם דָּלְגָנָן כַּיּוֹן לְמַכְמָה
דָּרְקִיָּה פְּלִיךְ נָכָן נְלִיחָה כְּפֵי רַכְבָּה
דָּמְמִילִי מִמְּנִינָּן דָּבָר מִתְּמָרָה קָרְבָּה
כַּגְנִיעָתָן נְעַצְדָּק כּוֹכְבִּים וְאַבְגָּנָה יְמִיחָה
דָּלְכָה נְסָׁיוֹן בְּגָמָה דָּמְמִינָּן הַלְּמִילִי
בְּמַגְנָעָן נְעַצְדָּק כּוֹכְבִּים וְלַבְּ סָוּמָה קָרְבָּה
בְּמַגְנָעָן נְעַצְדָּק כּוֹכְבִּים עַל־מִמְּנִי נְמִיָּה
מִיּוֹרִי בְּמַגְנָעָן נְעַצְדָּק כּוֹכְבִּים דָּפְלִירִים
וְלִיְּיָה פִּי דָּוְרָה נְמִיּוֹרִי בְּמִתְּמִינָה צָנּוֹק
נְמִיּוֹרִי וְמַדְמִעְנִין שָׂאָהָל קָרְבָּה נְלִיחָה
מַמְּנִעָשָׂן נְעַצְדָּק מִדְקָרְבָּה עַלְתָּה בְּגָמְרָה הַלְּמִיָּה
סָנוּן הַלְּגָן אַלְמָן הַחֲווֹר גְּמָרָה נְלִיחָה
וְלוּ מַמְּרָא שְׁלֹמוֹן נְלִיחָה גְּמָרָה נְנוֹק
הַר יְהוָה בְּבָרְבָּרָה גְּבוּרָה תְּבָרָבָה

¹ אסוף אסף כל מעל פni האדמה נאם ה' אסף אדם וכחמה אסף עופר השמים ודרני הים והמכשלה את הרשעים [גנו'] וכי מפני שהדרושים נכשלים בך יאבדם מן העולם והלא לאדם הן עובדין² והכרתי את האדם מעל פni האדמה [גנו'] שאל אנרייפש שר צבא את ר'ג כתבי בתורתכם³ כי ה' אלהיך אש אכללה הוא אל קנא כלום מתקנא אלא חכם בחכם ונבוד נבورو ושער בעשר אמר לו אמשול לך משל למה'ד לאדם שנשא באשה על אשרו השובה ממנה אין מתקנא בה פחתה ממנה מתקנא בה אל זונין לירע⁴ לעצמי ולברך ידע דעכורה כוכבים לית בה משיש ואתנו קחוין גברי דואלי כי מתרבי ואתו כי מצמורי מ'ט אמר לו אמשול לך משל למלחה'ד לאדם נאמן שחיה בעיר וכל בני עיריו והוא מפקידן אצלו שלא בעדים ובא אדם אחד והפרקדו לו בעדים פעם אחד שכח והפרקדו אצלו שלא בעדים אמרה לו אשתו בוא וככפינו אמר לה וכי מפני ששושמה והעשה שלא כהונן אנו נאבר את אמנונינו אף כך יסורין בשעה שמוגרין אותן על האדם משבייען אותן שלא תלחכו אלא ביום פלוני ולא התزاו אלא ביום פלוני ובשעה פלונית וועל ידי פלוני ועל ידי סם פלוני בין שהגע זמן ליצאת הילך וזה בית עבודת כוכבים וחזרין ואמריהם וכי מפני ששושמה והעשה והיינו דא'ר יוחנן מאי דכתיב⁵ וחלים רעים בשבועתן א'ל רבא בר רב יצחק לרבי יהודה תרין דבי מצטריך עלמא למטריא מתחזיו להו בגבריא ואיתוי מטריא שהחטו לה גבריא ואתוי בכיננא לא אמרו לנו הא מלחה דאמר רב ללחייך אותם לכל העמים מלמד שהחליךן כלם והיינו ראמר ריש לקיש מאי דכתיב יתן חן⁶ בא למטריא פותחין לו בא לטהר נת בעותה מן העובד כוכבים אף על נוחות⁷ ואני עוזה יין נסך עד שירד לבור שאר מותר: דורכין עם העובד כוכבים בנה ארל

לילתהר מסייען אותו שנامر ולענום יתן חן: מתני' לוחין גת בעותה מן העובד כוכבים